

hed for, at den Nedskæring paa 5 Mill. Kr. paa rullende Materiel, som nu foretages, da vilde være blevet foretaget. Saa vilde man have ladet Beløbet blive staaende og ved Aarets Slutning have opført, hvad der var brugt, hverken mere eller mindre. Takket være den specielle Situation — det er min Overbevisning — foretager man nu denne Ompostering. Jeg ved vel, at der kan fremføres visse Grunde for, at man gør dette, og jeg vilde under almindelige Forhold heller ikke have sagt saa meget dertil. Men det, jeg beklager, er, at man gør det paa et Tidspunkt, da man kan se, at det vil knibe med Balancen; thi det forekommer mig, at Hensigten hermed kun kan være den, at man vil bibringe Befolkningen den Opfattelse, at her er Tale om en Besparelse. Men da det efter min bedste Overbevisning aldeles ikke er nogen Besparelse, kan jeg ikke se, at den foretagne Postering er berettiget; thi den kan afgjort ikke tjene til at klarlægge den finansielle Situation for den almindelige Befolkning, men vil tværtimod efter min Overbevisning tilsløre den. Paa ganske lignende Maade forholder det sig sikkert med de sociale Udgifter. Der foretages her en Nedskæring paa 2 Mill. Kr. i Invalidhjælp. Dette er en Nedskæring, som er foretaget paa et Beløb af 2½ Mill. Kr. eller vistnok nøjagtigt 2,6 Mill. Kr. Det er min Overbevisning, at heller ikke denne Nedskæring er et Udtryk for, hvad der kan spares aarligt, men kun for, hvad der rent tilfældigt kan spares i et enkelt Aar, og det hører saa, efter hvad jeg tidligere har udviklet, til de Ting, man kun i ringe Grad kan regne med, naar man virkelig vil skaffe Balance.

De øvrige Smaanedsættelser, der naturligvis tilsammen løber op til nogle Millioner, skal jeg ikke komme ind paa. De er af forskellig Art. Ikke faa af dem betyder ingen virkelig Besparelse. De betyder kun, at man nu kan se, at man kan klare sig med mindre, end man havde ventet, og saa tager man paa Forskud denne Nedsættelse, men selvfølgelig vilde den paagældende Nedsættelse uanset dette være fremkommet, naar Statsregnskabet til sin Tid var kommet frem. En hel Række af disse Besparelser er ikke Udtryk for en reel Forandring paa disse Omraader, men kun for en ændret Regnskabsopstilling. Selvfølgelig bliver der dog en Del Udgifter tilbage, paa hvilke der er Tale om virkelige Besparelser, men det bliver ikke til Millionbeløb af en saa anseelig Størrelse, at det naar op til noget i Retning af Tallet 20, som jeg tror den højtærede Finansminister var inde paa i sin Forelæggelsestale

angaaende Tillægsbevillingslovforslaget. Den virkelige Besparelse betyder efter min Overbevisning ikke saa overmaade meget.

Med Hensyn til den sidste Del af Balanceplanen — den Del, som gaar ud paa at skaffe forøgede Indtægter — skal jeg nu tillade mig at sige et Par Ord. De forøgede Indtægter, der skaffes, er ikke meget betydelige, men som bemærket er de principielt set af nogen Interesse. Det drejer sig dels om Forøgelse af Afgiften ved Prøve af Dampkedler; altsaa ogsaa hvor der er Tale om en Industri eller et Haandværk, som sidder daarligt i det, forøger man Afgiften. Nogen egentlig god Hjælp til de paagældende Virksomheder i Retning af at klare sig under de i Forvejen vanskelige Tider synes det jo ikke at være. Blandt andre Afgifter, der forhøjes, er Afgifter ved Eksaminer. Her bliver altsaa netop Tale om Folk med skolesøgende Børn; og at just den Klasse Mennesker i særlig Grad skulde evne at udrede større Beløb end nu, turde dog vistnok ogsaa være tvivlsomt. Ej heller er det da i Kontakt med den Tankegang, som i øvrigt ligger til Grund for Konjunkturtillægets Forandring, at man netop vil straffe den Art Mennesker. At man endelig regner Fangernes Arbejde til et højere Beløb, end man har gjort ved det oprindelige Forslag, hører jo ind under Begrebet Regnskabspostering, idet det er oplyst, at man i Virkeligheden ikke vil foretage Forandringer med Hensyn til Arbejdet; man tror altsaa nu, at der vil indgaa et større Beløb, end man oprindeligt havde ment.

Jeg maa herefter hævde, at af de nogenlunde store Tal, som findes paa Nedskæringsprogrammet, er en meget væsentlig Del — jeg tror at turde paastaa ikke saa lidt over Halvdelen — ikke Udtryk for nogen egentlig Besparelse, det er Beløb, som er Udtryk for en anden Regnskabsopstilling, altsaa i Virkeligheden ikke Beløb, man kan regne med for Fremtidens Vedkommende. Naar jeg nu siger, at de Nedskæringer, der foretages, ikke klodser tilstrækkeligt, kunde man naturligvis spørge: Ja, men vil saa den, der kritiserer, da ikke kunne fremsætte Forslag, der betyder det, de skulde betyde? Heroverfor maa jeg have Lov til at sige, at jeg tror ikke, at en saadan Nedskæringsplan med Fornuft vil kunne fremsættes af andre end Regeringen, idet Regeringen nu en Gang alene raader over de Kontorer, hvorover der maa raades, hvis man virkelig skal fremsætte Forslag, der betyder noget. Man kan vel se rundt omkring i forskellige